

τὴν Κωνσταντινούπολιν πάντες οἱ τὸ γένος ἔλκοντες ἐκ τῶν τόπων ἐκείνων ἀνιχνεύοντο ἐπιμελῶς, καὶ ἐθρῶντο, καὶ ἐσφάζοντο ὡς Χριστιανοί. Ἄλλα τὸ κακὸν δὲν ἐσάθη ἕως ἐδῶ. Τῶν ἐξωμεριτῶν τέτων πολιτῶν ἐσφάζοντο ἀκολούθως καὶ οἱ υἱοὶ, καὶ οἱ ἔγγονοι, καὶ οἱ ὑπηρέται· καὶ νήπια δὲ κατεκεντήθησαν, φεῦ! ἐπὶ τῷ στήθους τῶν κατεσφαγμένων αὐτῶν μητέρων προσέρποντα νὰ βυζάζωσι τοὺς νεκρωμένους ἤδη μαστῆς. Ἀφ' οὗ δὲ περιελίμνασε κατὰ διαφόρους τόπους τὸ αἷμα, τὰ δὲ θύματα ἔμενον ἔτι ἱκανὰ, δένοντες αὐτὰς οἱ δῆμιοι ἀνὰ δῦο καὶ πέτρας ἐπὶ τῶν τραχήλων κρεμῶντες, τὰς ἐβύθιζον ἀπωθῆντες εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πρὸς τῆτο κρασθέντες ἀπέκαμον οἱ ἄνομοι, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῷ Ῥαμαζανίς αὐτῶν, εἶναι ἀπηγορευμένον ὑπὸ τῷ νόμῳ νὰ χύνωσιν αἷμα δημοσίως (ἐνήστειον δὲ τότε ταύτην τὴν νηστείαν), ἐσοφίσθησαν νὰ συσσωρεύωσι τὰς Χριστιανὰς εἰς παλαιὰ πλοῖα φορτηγὰ, καὶ ταῦτα τρυπῶντες νὰ τὰς καταποντίζωσι τὴν νύκτα εἰς τὴν ἄκραν τῆ Βυζαντίς, καθημένου τοῦ Σουλτάνου κατάντικρυς εἰς τὸ παράθυρον, καὶ θεωρῶντος τὴν καλὴν ταύτην θέαν ὑπὸ δᾶδας καὶ φανῆς φεγγοβόλους, καὶ ἀκόντος, ἥδισον ἄκυσμα, τὰς φρικτὰς τῶν πνιγομένων κραυγὰς καὶ ὀλολυγὰς. Ἄλλα καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον δὲν διέλιπεν ἡμέραν σφάζων Χριστιανὰς, πολλὰς ἢ ὀλίγους, καὶ φανερῶς καὶ ἀφανῶς. Ἐμεσίτευσαν περὶ τῆτος οἱ Πρέσβεις τῶν χριστιανικῶν Μοναρχῶν, ἀλλ' ὁ Σουλτάνος ἐξεύρει πότε νὰ τοὺς καταφρονῇ, καὶ κάποτε νὰ τοὺς περιπαίξῃ. Προσποιούμενος, ὅτι διὰ χάριν αὐτῶν φεῖδεται καὶ ὀλιγοστεύει τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τὰ θύματα, ἐξώρισε τάχα πολλοὺς τῶν ἐπισημοτέρων ὑπηκόων εἰς τὴν Ἀσίαν, κἀκεῖθεν μεταφέρει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Γυναῖκες καὶ παρθένοι Χριστιαναὶ ἀνδραποδίζονται καὶ καταισχύρονται δημοσίᾳ. Πολλοὶ δὲ ἄνδρες ἀποθνήσκουσι τῆς πείνας εἰς τὰ ὑπόγεια καὶ τὰ ξηροπήγαδα, ὅπου κρύπτονται φεύγοντες τὴν μάχαιραν τῆ τυράννου. Καὶ πολλαὶ ὀλόκληροι οἰκίαι τρυκίζονται βιαίως πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ παντελοῦς ἐξολοθρευμοῦ. Καὶ τοιαῦται μὲν εἶναι αἱ τραγικαὶ σκηναὶ τῶν Χριστιανῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τί δὲ γίνεταί εἰς τὴν Σμύρνην, τί εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τί εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, τί εἰς διαφόρους τόπους τῆς Ἀσίας, χρειάζονται βιβλία ὅλα πρὸς ἐξιστόρησιν. Ὁ μέγας Σουλτάνος, ἀντὶ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν πολεμιῶν, σφάζει καὶ πνίγει πανταχῶς τὰς ἀόπλους αὐτῶν ὁμοπίστους, οἵτινες δὲν ἔδειξαν οὐδὲ ἴχνος ἐπαναστάσεως. Ἄν-